CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"THE FEAR OF THE LORD IS THE BEGINNING OF KNOWLEDGE." Prov. 1:7

MAY 2th, 1958 - No. 344 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

13th YEAR OF PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

AN APPEAL TO JUSTICE

Divine Mandate

"Be anointed, blessed, consecrated Queen over the Peoples, whom the Lord your God hath given you to rule and govern ... And when you see this Orb set under the Cross, remember that the whole world is subject to the Power and Empire of Christ our Redeemer ..."

These most striking words are taken not from the Bible, not from the confessions, not from a work on theology, as one might think. They constitute part of the coronation liturgy for the ordination to the office of Supreme Sovereign of the British Commonwealth of Nations of Her Majesty Queen Elizabeth. If this liturgy were written today, one can hardly imagine the inclusion of such thoughts. They seem so strange in our day of "neutrality" in government, education and social action. But there they stand, as impressive reminders of an earlier era, when men did not insist, as many do today, on an absolute separation of state and religion.

Here is public acknowledgement of the divine mandate carried by government. To this often forgotten, yet really unforgettable sense of sacred responsibility under God to preserve true justice, to this the Christian Reformed Churches of Ontario appealed in presenting to the proper governmental agency their recent brief on freedom of the Christian conscience in the laboring world.

Historical background

To understand this brief, as presented below, we must take a look at its history. In our circles Christian workers have felt for a long time the deep spiritual distress of being compelled to work in an industrial system which does not permit a full and free exercise of the Christian conscience.

But what can be done about it? Many have witnessed personally against this evil. Others have witnessed organizationally through the CLAC in an attempt to promote justice.

But repeatedly the question was raised, whether the Church as Church has an obligation in this matter? In surveying and evaluating the pervading spirit of our social structure, many felt compelled to answer "yes".

So it happened that this problem was given a place on the agenda of Classis Eastern Ontario. In the course of the discussion it appeared that this classis felt dutibound to express its convictions publicly.

But it realized at the same time that in unity lies greater strength. Therefore Eastern Ontario called upon her three sister classes to join her in voicing this appeal. Everywhere there was ready and favorable response. Each classis appointed two men to serve on an interclassical committee to formulate and present this brief, namely the Revs. Witt, Moes, Vander Meer, Kroeze, Ehlers, Geuzebroek, Hofland and Spykman. Thus this venture was launched.

It all began in the Fall of 1956. First a justification of its mandate was prepared for the January, 1957 classes, together with a short statement of purpose, which the classes approved. During the following months the committee met from time to time to study and discuss the matter and to formulate a finished draft to lay before the classes. Taking into consideration the comments and criticisms offered by the classes, the committtee once again reviewed its work and made final corrections.

Finally the work was completed. A real attempt was made to witness clearly and uncompromisingly, and yet to state the case in such a way as to attract rather than estrange those to whom it was addressed. It was intended as an ecclesiastical appeal. Therefore all

(Continued on page 2)

VERSTOORD EVENWICHT?

Het evenwicht tussen de zoons en dochters (acht van elk) in het gezin van Mr. en Mrs. Leonard Collins te Peterborough, Ont. zal één dezer dagen vermoedelijk verbroken worden door de komst van het 17de kind, dat in Mei verwacht wordt. Zowel de jongens als de meisjes hopen op een baby die de balans naar hun kant zal doen overslaan, terwijl de ouders alleen maar hopen, dat dit zeventiende kind even gezond en flink mag zijn als de anderen, die met elkaar per maaltijd vier flessen melk en twee dozijn eieren beweren te verorberen. De foto toont op de achterste rij v.l.n.r. Paul, 14; Bob, 15; Roy, 17; de tweeling Len en Lenore, 18; Adele, 16; Helen 12 en Rita 11. Op de eerste rij Danny, 4; Michael, 5; Tom, 10; Mr. en Mrs. Collins met Cathy, 2 en Billy, 16 maanden; Barbara, 8 en de tweeling Jean en Joan, 7.

BETEKENIS VAN DE N.A.V.O.

Onlangs werd een vergadering gehouden in de vergaderzaal van de Tweede Kamer te Den Haag ter herdenking van het negenjarig bestaan van de Noord Atlantische verdragsorganisatie. Deze herdenking vond plaats aan de hand van een drietal inleidingen, namelijk van generaal Mathon, van generaal Calmeyer en de heer Mozer. De eerste is directeur van het defensiestudiecentrum, de tweede lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal, en van de staatscommissie voor defensie, de derde is lid van het secretariaat van de partij van de arbeid in Nederland. Deze drie inleidingen gaven een afgerond beeld van de verschillende vraagstukken, die op het ogenblik leven en het welwezen van de Navo beheersen.

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Noodlottig voorbeeld

Men zal zich herinneren, dat in het jaar 1949 een gehele wijziging optrad in de onderlinge verhouding van de grote mogendheden, die gezamenlijk Duitsland hadden overwonnen. Tot dusver had men steeds gesproken over de mogelijkheid van een wederopleving van het nationaal socialisme. Op die bedreiging waren gebaseerd de regelingen omtrent de bezetting van Duitsland en de economische ontmanteling van het Duitse potentieel. Met het oog daarop was ook het tractaat van Brussel gesloten tussen de Beneluxlanden en Frankrijk en Engeland in 1948, waarbij in de aanhef was gesproken over het nemen van zulke stappen als noodzakelijk waren bij het optreden van een vernieuwing van de Duitse agressiepolitiek.

Maar nadat Rusland in Polen en in andere landen regeringen had doen instellen van communistische signatuur, onder bescherming van de Russische wapens werd tenslotte het hart van Midden Europa, namelijk Tsjecho-Slowakije, gebracht onder bewind van een communistisch bestuur. Gedachtig aan het oude woord van Bismarck, dat wie over Bohemen de macht heeft, tevens de macht heeft over geheel het vasteland van Europa, zag ieder in het westen thans wat dit voor de vrijheid van Europa en dus voor de vrijheid van de gehele wereld betekende.

Vandaar dat men niet wilde overgaan tot het volgen van het noodlottige voorbeeld van het westen aan de vooravond van de tweede wereldoorlog, toen men ook aan het derde rijk toeliet achtereenvolgens verschillende staten onder de voet te lopen. Om dit te voorkomen is men toen over gegaan tot de oprichting van de Noord Atlantische verdragsorganisatie.

De harde werkelijkheid

Daardoor is de Navo een verbond gegrond op de werkelijkheid, zoals die in 1948 zich was gaan aftekenen en zoals die zich sindsdien steeds sterker en duidelijker afgetekend heeft. Het is geen verbond, dat uitgaat van een of andere onwerkelijke gedachtengang.

De Noordatlantische verdragsorganisatie gaat uit van de werkelijkheid. Die werkelijkheid is hard, maar indien de Navo er niet bestond, zou die werkelijkheid nog harder zijn.

Maar nu heeft de Navo twee doelstellingen en beide zijn ter sprake gekomen bij de herdenking in Den Haag. In de eerste plaats datgene, wat geformuleerd is in artikel 2 van het verdrag: De partijen willen bijdragen tot de verdere ontwikkeling van vreedzame en vriendschappelijke betrekkingen door de versterking van hun vrije instellingen, door het aanbrengen van en beter begrip van de beginselen, waarop deze instellingen zijn gebouwd en door het bevorderen van de voorwaarden tot het behoud van rust en welvaart. Zij zullen trachten conflicten te verwijderen bij hun economische betrekkingen en economische samenwerking tussen enkele of alle leden bevorderen.

In artikel 5 wordt dan het tweede doel omschreven: De partijen zijn het er over eens, dat elke gewapende aanval tegen een of meer van hen in Europa of in Noord Amerika zal beschouwd worden als een aanval tegen allen en dat zij binnen de grenzen van het charter van de Verenigde Naties desnoods met de wapenen de veiligheid in het Noord Atlantisch gebied zullen handhaven of herstellen.

Artikel 2 gaat dus over de geestelijke en de economische verdediging. Artikel 5 over de verdediging met de wapenen. De tweede is niet te denken zonder de eerste. Nooit zal men zoveel verschillende volken kunnen verenigen in het verdedigen met al hun machtsmiddelen, indien daar niet achter ligt de vaste overtuiging, dat het gemeenschappelijke grote goederen zijn, die het waard zijn met alle krachten te verdedigen.

Geestelijke verzwakking

Nu heeft in de Atlantische conferentie de generaal Mathon gesproken over de materiële weerbaarheid. De generaal Calmeyer legde het verband tussen de materiële defensie en de geestelijke achtergrond van de verdediging. De heer Mozer sprak voornamelijk over de inhoud van artikel 2 van het charter. Wij willen met de laatste beginnen.

De heer Mozer accentueerde sterk, dat de Noord Atlantische verdragsorganisatie meer is dan een militair bondgenootschap. Artikel 2 spreekt ook van een politieke conceptie. Indien de leiders der volken deze politieke conceptie niet aan de deelgenoten van het verdrag op zeer duidelijke wijze voor ogen weten te stellen, zal het verdrag denatureren, van natuur veranderen. Het gevaar voor deze staatkundige conceptie wordt veroorzaakt door de doelstellingen van de politiek van Moskou. Deze politiek wil de heerschappij van het communisme in Midden Europa handhaven.

Indien Moskou inderdaad bereid was zijn inzichten in overeenstemming te brengen met de westerse opvattingen van recht, zou het onmiddellijk zich uit Midden Europa terugtrekken en de daar wonende volken de vrijheid terug geven om hun staatsvorm in volle vrijheid te ontwikkelen.

★

NATO of NAVO

In Nederland spreekt men van de NAVO als afkorting van Noord Atlantische Verdrags Organisatie terwijl dezelfde organisatie in het Engels NATO wordt genoemd, als een afkorting van North Atlantic Treaty Organisation.

★

Thans gebruikt Moskou zijn voorstellen van vreedzame coëxistentie om zijn machtspositie in Midden Europa te verdedigen. Daardoor verzwakt het het zedelijk besef in de wereld, omdat daardoor roof en dwang worden gesanctioneerd. De verzwakking van de geestelijke weerstand is het grootste gevaar van de huidige Russische politiek.

Interventie soms plicht

Wij geloven dat deze gedachten inderdaad juist zijn. Ter vergadering gingen dan ook verschillende sprekers er op in. Zij stelden vragen, die ongetwijfeld ook bij velen van onze luisteraars zullen zijn opgekomen.

De Russen voeren een politiek van geestelijke agressie. Zij hebben zeker daarmee successen behaald.

Waarom doen wij niet hetzelfde. Waarom gaan ook wij niet tot een geestelijk offensief over?

Dat zou in de eerste plaats betekenen, aldus een andere spreker, dat men de volksmening zou trachten te beïnvloeden bij de onderdrukte naties achter het ijzeren gordijn.

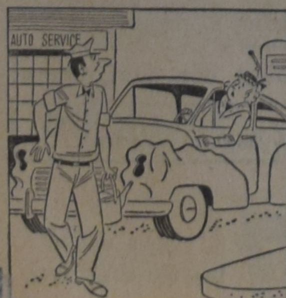
Dat is inderdaad een mogelijkheid.

Geestelijke interventie. Is zij geoorloofd?

Is interventie in het algemeen geoorloofd bij souvereine staten?

(Vervolg op pag. 2)

CAR-TUNES

I know you wash cars, but do you iron fenders?

AN APPEAL TO JUSTICE

(Continued from page 1)

involvement in specific instances of injustice were avoided. For the same reason no attempt was made to defend or promote any given labor organization, not even the CLAC, since it was felt the CLAC can and must establish its own right of existence without direct ecclesiastical intervention. The purpose of this brief was to point out the spiritual ethical issues which form the deeper background of that fierce struggle now raging in the laboring world. This document is both a confession of faith and an appeal to justice. You will read both lines in it.

Open letter

The following is a reprint, without footnotes, of this brief:

"Esteemed members of the Select Committee on Labor Relations:

In a world in which totalitarian forces attempt repeatedly to disrupt the orderly pursuit of personal liberty and social justice, we as Christian citizens and residents of Canada in the Province of Ontario deem it a great privilege and blessing to form part of a nation which strives consciously and consistently to preserve the high ideals of freedom and democracy. The right and responsibility to participate actively in the social-economic life of such a nation constrains us to a deep sense of appreciation and gratitude. But privileges always entail obligations. Therefore our heartfelt allegiance to Canada's rich heritage in the area of civic righteousness places upon us the solemn duty to diligently safeguard these cherished basic rights against every tendency which threatens to undermine them. These deepseated convictions constitute the underlying reason for the presentation of the following testimony.

The central thrust of our testimony may be summarized in this form:

Ontario labour legislation was enacted to ensure the basic rights and just interests of labour, and to eliminate discrimination in the field of labour relations. Actually, however, this legislation has unintentionally created a situation in which Christian labourers are being subjected repeatedly to serious curtailments in the free exercise of their Christian conscience in this particular field.

Before offering an elucidation of this central thesis, we wish to make clear that this testimony is not the mouthpiece of some sectarian tendency. Rather it is born out or a conscious commitment to the tenets and implications of the historic Christian faith. Behind it stand the convictions of the Christian conscience in compliance with the criteria of the Holy Bible.

This commitment constrains us to a hearty and willing recognition of government as an institution ordained by God to maintain good order in society. In loyalty and obedience we honor the authority rightfully vested in our gouvernment. Our objective is to promote the cause of true freedom and social justice under law in accordance with the principles of the historic faith of the Christian Church.

This commitment also imbues our conscience with a deep sense of loyalty to Christ Jesus as Lord and King in every area of life. This loyalty to the rule of Christ explains our loyalty to the rule of the state. Every law governing society must be subservient to and expressive of the universal kingship of Christ. Hence the law of the State is obliged to safeguard the free exercise of the Christian conscience in seeking to apply the Christian faith to actual life situations. It must stand as the guardian of social justice and of the basic rights of the entire citizenry.

Disregard for and instrusion upon these basic commitments in the area of labour relations prompts the presentation of this testimony.

As previously mentioned, the objectives envisioned by the existing provincial labour legislation are highly commendable. Nevertheless, the law is not realizing its desired end. For in reality these very laws are frequently employed as instruments for coercion and restraint and civic unrighteousness by some labour organizations.

Moreover, periodic extensions to and amendments of the orginal labour act have led to substantial discrepancies in our labour legislation. This unfortunate circumstance has opened the door to undemocratic practices. Unfair labour tactics are repeatedly defended and condoned and encouraged by appealing to the very provisions of the labour act itself. Most striking among these inequities, and creating the greatest amount of public offense, is the "union shop" and "closed shop" system.

The consequences are strikingly evident. They who stand committed to the aforementioned principles of the historic Christian faith are being coerced by overwhelming pressures exerted by powerful labour organizations to either yield their fundamental Christian convictions, or to maintain them at the cost of exposing themselves to the danger of being unable to obtain suitable employment. The basic reason for this moral predicament is that the conscience of these Christian labourers will not permit a wholehearted endorsement of many principles and practices of the modern labour movement. The principal objection of these Christian workers is that the unions have not confined themselves to promoting the purely economic interests of the labourers in their relationships with their employers, as was their stated intention originally, but have engaged themselves in matters of public education and social action and politics, often imposing particular viewpoints upon their membership.

Thus our provincial legislation is endangering the basic rights of the labourer, and is erecting moral barriers to the free pursuit of social justice, and is sanctioning widespread intrusions upon the freedom of the Christian conscience.

This situation affects not only individual labourers. Its consequences penetrate our entire social structure. For example, these aggrieved labourers might choose for reasons of conscience to establish a labour organization consistent with the aforementioned principles of the historic Christian faith. However, our labour legislation according to current interpretation denies such labour organizations the right of certification to act as bargaining agents. This means that labourers, who might wish to organize freely and constitutionally according to the dictates of the Christian conscience, would soon discover that the law, whose avowed intent and purpose it is to safeguard freedom of conscience and social justice and the basic rights of every labourer, renders unlawful the right of such labour organizations to act as bargaining agents.

Related to this problem is the legally sanctioned policy of granting to one labour organization only the bargaining rights in any given place of employment. Employment is then made conditional upon membership in this certified labour organization, which leads inevitably to the "union shop" or "closed shop" system. Such legally upheld contracts inflict serious curtailments not only upon the labourer's right to work, but also upon his right and freedom of conscience to affiliate with a labour organization of his own choosing or none at all.

By way of seeking a remedy for these inequities we respectfully offer four suggestions. First, we beg of you that renewed consideration be given to safeguarding the integrity of every Christian worker's conscience in gaining and maintaining employment. Second, we beg if you to review the question of the rightness and fairness of the current legally upheld "union shop" and "closed shop" system, as operative in our country, in contrast with the system in vogue in Great Britain and in Australia. *Third*, we beg of you to provide a legal basis for granting the right of certification as a bargaining agent also to such labour organizations as may subscribe constitutionally to the aforementioned principles. *Fourth*, we beg of you to consider the greater rightness and fairness of guaranteeing the right of more than one labour organization to act jointly as bargaining agents in any given place of employment.

Respectfully and with a deep sense of humble conviction we have seized this opportunity to present to you this testimony. We submit it for your considered judgment, assuring you that it is expressed in the interests of safeguarding our cherished freedom and social justice. Should this matter be brought up for discussion, we hereby request of you the privilege of accompanying this testimony with a delegation to clarify and substantiate it.

Respectfully submitted,
The Christian Reformed Churches in the Province of Ontario.

Publicity

The committee was agreed that this appeal, undertaken in the name of and on behalf of so many of our people, should also be placed in their hands. Rather than go through the bother and expence of a widespread distribution campain, the committee chose the pages of Calvinist-Contact as a more convenient and effective way.

Official presentation

Tuesday, January 21, 1958 at 11:00 o'clock in Committee Room No. 1 of the West Wing of the Parliamentary Builders in Toronto — there and then the delegation of three, representing the committee, presented this brief. The twelve-man Select Committee on Labor Relations listened with interest. A sharp yet friendly exchange of thoughts followed. This interview pointed up once again the conflicting opinions at work in our society, even within this expert panel. About 12:30 o'clock, with mixed feelings, the delegates excused themselves.

Results?

Was it a mission accomplished? What will come of it, if anything at all? The president of the Select Committee explained that nothing could be promised as to the successful outcome of this venture. The secretary later explained that the Select Committee is faced with the task of examining about 500 proposed changes in the labor legislation. Ours is just one among them all. In the end those which appear to the Select Committee to be most acceptable will be incorporated into the proposed labor legislation to be presented to Parliament later this year.

Will this appeal bear any fruit? Only time will tell. The Sunday before presenting this brief to the Select Committee the Churches were urged to pray for God's blessing upon this effort. Surely we should continue to pray that men's eyes and hearts may be opened to truth and justice. Lead Thou us on!

Dr. Gordon J. Spykman.

Betekenis van de NAVO

(Vervolg van pag. 1.)

Is alleen interventie met wapengeweld verboden, zoals dat vroeger meermalen geschied is?

Wij denken aan de interventie na de Napoleontische oorlogen door de grote mogenheden, in al die landen waar men een uitbarsten van de geest van de Franse revolutie vermoedde.

In het algemeen is interventie inderdaad niet juist. Men moet zich niet met de inwendige aangelegenheden van zijn buren bemoeien. Vandaar dat bijvoorbeeld de Philippijnen en de Staten van de federatie op Malakka van de daken prediken, dat zij zich niet zullen inlaten met de moeilijkheden in Indonesië. Maar wat is er indertijd dan in Korea gebeurd. Daar hebben de Verenigde Naties toch wel ingegrepen.

En waarom zoekt men in de Verenigde Staten naar een weg, om toch maar een ontwikkeling in communistische zin in verschillende staten tegen te gaan. Omdat men van mening is, dat het communisme een gemeenschappelijk gevaar is voor de gehele wereld.

Het is de brand bij buurman, die zo licht naar eigen huis of tot het gehele dorp kan overslaan.

Interventie kan dan plicht zijn. En de heer Mozer ging in zijn opvattingen over de geoorloofdheid van zulk een interventie op de grond, dat het hier ging om en gaat om een gemeenschappelijk gevaar voor de gehele vrije wereld zeer ver.

Het betoog van de generaal Mathon was door de inleider eerst in enkele stellingen samengevat. Zij hadden betrekking op het onderscheid tussen zwaard en schild, zoals dat bij de opstelling van de strijdkrachten gaarne wordt gemaakt. De namen zeggen al wat er mee wordt bedoeld. Het schild is de verdediging tegen plotselinge aanvallen. Het zwaard is de saamvatting van alles wat gebruikt kan worden om de vijand te verslaan. Meestal werden beide functies nauwkeurig van elkaar gescheiden. Generaal Mathon meent echter dat de ontwikkeling van de tegenwoordige bewapening deze onderscheiding geleidelijk doet vervallen. Het zwaard zal bestaan uit strategische raketten, die afgeschoten worden uit bases, die oorspronkelijk als schild waren (bedoeld, of wel door strategische raketten, die afgeschoten worden uit onderzeeboten met atoomvoortstuwing. Het schild zal dan bestaan uit strijdkrachten, uitgerust met tactische geleide projectielen, die ondersteund zullen worden door een moderne territoriale verdediging.

Bij dit alles zal dan geheel west europa een verdedigingszone zijn, de strijd zal meer het karakter dragen van een guerillaoorlog op zeer grote schaal.

Wapens en Politiek

Generaal Calmeyer behandelde meer het verontrustende verschijnsel van het gebruik van kernwapens. Deze moderne wapens zijn zo krachtig in hun uitwerking, dat zij eigenlijk niet meer ondergeschikt zijn aan de politiek, maar de politiek gaan overheersen.

Dit is natuurlijk niet juist. De staatkunde moet het laatste woord hebben en niet het wapen. Die politiek heeft thans tot doel de bescherming van de vrijheid, het erfgoed van het westen, dat wil zeggen van de landen aan de Atlantische oceaan en de oude wereldzee. De uitwerking van de kernwapens is echter zo geweldig, dat het gebruik met de mogelijkheid doet rekenen of er nog wel een wereld overblijft, voor wie de vrijheid van belang is. Daarom moest de grootste betekenis van die verschrikkelijke wapens hierin worden gezocht, dat zij de tegenstander door hun afschrikwekkende kracht er van af houden met een aanval te beginnen.

De gewone, de conventionele strijdwapenen moeten dan zo sterk zijn dat zij een Russische aanval ook zonder gebruik van atoomwapens kunnen bedwingen. Dat betekent geen verkorting van diensttijd en geen verzwakking van de gewone strijdmiddelen. Daarom was generaal Calmeyer het niet eens met het Engelse voornemen de gewone bewapening te doen vervangen door allerlei vormen van kernwapens en dit wel voornamelijk uit een oogpunt van bezuiniging.

Maar dat alles kan alleen maar als het westen weet, wat het te verdedigen heeft. Dat betekent dus dat het westen zijn geestelijke eenheid kent en die eenheid weet te beleven.

Want tenslotte zijn het niet de materiele krachten, maar de geestelijke krachten, welke de wereld zullen behouden.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

Gebeuren er nog WONDEREN?

Tijdens een van zijn lessen ter opleiding van medewerkers in de Amsterdamse evangelisatie besprak Ds P. N. Kruyswijk eens de vraag of er tegenwoordig nog wonderen gebeuren. Het wordt ons in gesprekken met buitenkerkelijken over de Bijbelse tekenen van Gods Almacht immers vaak voor de voeten gegooid dat, **als** ze echt verricht zijn, het wel opmerkelijk is, dat ze **vandaag** niet meer voorkomen.

Ds Kruyswijk vertelde toen van een ongeval bij de N.S.F., de Hilversumse Philipsfabriek, waar een groep ingenieurs een bespreking hield met leden van de directie bij een hoogspanningsinstallatie. Een der aanwezigen wees met zijn potlood een leiding aan, veroorzaakte een kortsluiting en viel voor dood neer aan de voeten der omstanders. Plotseling echter opende het slachtoffer zijn ogen, keek de kring rond en zei rustig: "Dit is Gods hand, heren". Niemand wist hier iets tegen in te brengen en niemand kon een verklaring geven voor deze wonderlijke bewaring.

En toch.... als het er op aankomt om aan te tonen dat er ook vandaag nog wonderen gebeuren en dat Gods hand niet verkort is; als ouders met hun kinderen en ouderlingen op huisbezoek over dit onderwerp aan de praat raken; als onze jeugd zelf op hun avonden voor deze moeilijkheid komt te staan; als de dominee de boodschap van Zondag 10 nu eens op een andere manier wil duidelijk maken, dan kunnen we zo'n paradepaardje beter op stal laten. Want — en dat is het meesterlijke hoofdbetoog van Dr. Sikken in zijn boek "Het Wonder" — we leven niet in een wereld, waarin wel, en ook vandaag nog wel eens, wonderen gebeuren, maar we leven midden in een **wereld** van wonderen, een wereld **waarin het gewone een en al wonder is.**

"Het wonder is nu eenmaal het volkomen onbegrijpelijke," zegt Dr. Sikken reeds in zijn inleiding, en borduurt op dat stramien verder. Hijn neemt de drie theorieën over het ontstaan van het heelal onder de loupe, en toont aan, dat — hoe men het keert of wendt — hier sprake is van een wonder. Logisch voert dit tot de stelling: Alle ontstaan is wonder. Nog maar goed een eeuw geleden beschuldigde het bestuur van een stad in Chili de Duitse geleerde, die zich in hun gemeente ophield met het kweken van rupsen, van toverij en ketterij. Iedereen kan nu rupsen omtoveren tot vlinders. Het blijft echter een wonder, ook voor de knapste bioloog. **Het is dom, het gewoon te vinden.** De bekende moeilijkheid: wat was er het eerst, de kip of het ei?, opgeworpen door hen die het wonder weg willen redeneren, zal nooit worden opgelost. En wie zo "wetenschappelijk" is, dat hij de indruk wekt dat "het ontstaan" binnenkort zal worden verklaard, blameert zichzelf en dreigt anderen te benadelen (pag. 30).

Als alle **ontstaan** wonder is, is alle **bestaan** het ook (pag. 36 e.v.: Een paar filosofische brokjes). Het merkwaardige is zelfs, dat hoe meer de mensheid gewaar wordt over het bestaan, op de wereld en in het heelal, en hoe meer denkers als Einstein en Poincaré en Planck weten te formuleren, hoe groter het aantal onopgeloste problemen wordt. Het is interessant te lezen, hoe Kierkegaard, Luther en anderen dit alles in Bijbels licht bezagen. ("Voor God is alle tijd immer tegenwoordige tijd.")

Zwaartekracht is een wonder. We houden van het touwtje, dat we de wet der zwaartekracht kunnen noemen, op aarde maar een heel klein en dun stukje vast. Einstein's zwaartekracht heeft met die van Newton niets meer te maken. Newton's wet verklaarde niet genoeg. De planeet Mercurius b.v. hield en houdt zich er niet aan (pag. 71).

Als Dr. Sikken dan eindelijk aan de wonderen in de Bijbel toe is, heeft hij er niet veel ruimte voor nodig. Het is voor de lezer niet moeilijk meer, die wonderen op de juiste wijze te zien. Als geheel. "Het is heel gewoon waar; bij het wonder moet je op wonderlijke dingen bedacht zijn," pag. 93 e.v.

Er is vandaag tweeërlei opvatting van het wonder mogelijk. Tweeërlei wonderbegrip. Een wijs en geleerd man als Pascal kon nog niets anders denken dan in het oude begrip: het wonder is het **on**gewone. Maar als we denken en zeggen: wonderen staan alleen in de Bijbel, lijden we aan bewustzijns-verering.

Voor de tweede opvatting geeft Dr. Sikken als voorbeeld het verhaal, waarin na Mozes' slag op de rots water te voorschijn kwam. Jarenlang is door ongelovigen betoogd, dat dit niet letterlijk kon worden opgevat. Later deden ze de ontdekking dat dit wonder — want het blijft evengoed een wonder — van rotsen die waterreservoirs hebben, zich heden ook nog voordoet, en dat soldaten en herders van thans ook weten te onderscheiden tussen het geluid tegen een "waterwand" en "droge wand".

Maar men moet in de voorgaande bladzijden de beschouwing van de schrijver gelezen hebben over de eenvoudige waterdruppel, om te kunnen begrijpen, waarom hij **daar**in nu juist een groter wonder ziet dan in de waterhoudende rots.

Het is de grote verdienste van Dr. Sikken dat hij de lezer laat stilstaan, als in het boek Job, en op Gods wonderen letten. Hoe achteloos gaan wij, christenen, daaraan vaak voorbij. We hebben geen tijd om stil te staan, om te luisteren en om te studeren. We letten liever op ons eigen "knappe" werk in kerk, school en maatschappij. Grondige bestudering van dit werkje zal ons in staat stellen te doen naar het advies van Salomo: "Antwoordt den zot naar zijn dwaasheid, opdat hij niet wijs zij in zijn ogen", door hem **Gods** wijsheid te doen zien. Want achter elke vraag van twijfel aan het wonder staat de vraagsteller, die de werkelijkheid niet onder ogen wil of durft zien. Daarom is dit een prachtboekje voor elke werker — stille werker, of spreker in het openbaar — in de evangelisatie. Welke Christen durft zich hieraan te onttrekken?

A. Verdun.

---

* Dr. W. Sikken, **Het Wonder**, J. H. Kok N.V., Kampen 1957.

THE MEANING OF REFORMED ACTION

The following outline of what Reformed Action means is a speech of Rev. Dr. Paul G. Schrotenboer, pastor of the Chr. Ref. Church at Ottawa, Ont. to the meeting of the International Association for Reformed Faith and Action, which was held recently at Montreal, Que. (see C.C. April 5, 1958 for report).

My dear friends:

The International Association for Reformed Faith and Action, as indicated by its name, consists of two main parts, Reformed Faith and Reformed Action. It is an association not only of people who **believe** something, but also of people who **do** something. The Association is composed of those who are committed to the Reformed Faith and are dedicated to Reformed action. At least that is the fond ideal of the organization.

It is not enough to maintain the faith; one must give expression to that faith. The coordination of faith and action reflects a solidly Biblical emphasis. It is in works that faith is tested for its worth. Faith is proved by its work, whether it is something real and vital, or whether it is merely full of sound and fury, signifying nothing. Faith without work is dead.

I proceed from the assumption that this organization is committed not only to the **Reformed** faith, but also to **Reformed** action. A peculiar, creedly defined and Scripturally founded faith will need its own means and ways of expression. The distinctive biblicalness of the faith must be reflected in the action, not in some broad, nondescript program that is indistinguishable from other programs of action, but in such a program that is as distinct as the faith itself.

Our question is this: What is the MEANING of Reformed Action? I propose that a preliminary attempt to give an answer to this question shall have to do two things. 1. Delineate Reformed Action from other action. 2. Designate the distinctive guiding features of Reformed action.

I. Delineate Reformed action from other action.

Some months ago I was introduced to an arch deacon of the Anglican Church in Ottawa. He was an elderly man, I surmised semi-retired. When I said that I was a pastor of the Christian Reformed Church he remarked, "That is a good name. We have been trying to be Reformed for a long long time." My first reaction was that I had met a Calvinist, one who knew and loved the Reformed Faith. One who knew what 'Reformed' meant. But there was something in the man's smile that gave me pause. And a moment later I was sure that his meaning of Reformed was entirely different from mine. To him Reformed meant corrected, reclaimed, readjusted. Even as there are reform schools, so there are reform churches. To him a Reformed church is a church that seeks to restyle the conduct of its members.

The meaning of Reformed action must be distinguished from Reform action. I would as zealously defend the "ed" of Reformed in this case of our action as I want to guard it in the name of my church.

It is not superfluous, therefore, to mention that Reformed action is something other than Reform action, for often much Reform action has come out of Reformed centers and churches. Prof. Woolley has this to say about American Calvinism in the Twentieth Century. "Reform became an overweening passion with the American churches. The virus was needled into the bloodstream of our Christianity in western New York state in the middle of the nineteenth century. As far as Presbyterianism was concerned, it was New School territory **par excellence** and the blood absorbed the virus greedily. Anti-alcohol, anti-slavery, anti-masonry, anti-Sunday mails, anti-lotteries, anti-prostitution — all were causes which were vigorously promoted in the New School Presbyterianism of Western New York State. Abstention from the theatre, the dance, the use of the playing cards went along with the more highly organized causes. They became all too often **the** message of the Churches, **the** enthusiasm of the minister, **the** "sterling" mark upon the genuine Christian." (American Calvinism, A Survey, Baker Book House, 1957, p. 43).

Some Canadian churches can be called Reform churches. But there are few truly Reformed churches. The larger denominations all feel a heavy obligation to keep a watchful eye on the moral pulse of the country. Canadian churches are deeply interested in social problems and politics. Of recent years some of the major denominations have made pronouncements on such things as capital punishment, the plight of the Canadian farmer, and the welfare of immigrants.

The meaning of Reformed Action, as we seek to define it, must further be set off from ecclesiastical action. This meeting has been called together by an **Association** for Reformed Faith and Action. It has no ecclesiastical standing. It does not seek to compete with the churches. Its sphere of activity is not in the pulpit, nor in the catechism room, nor on the mission field. Its task is not to proclaim the gospel. The Reformed action which we should describe is of an extra-ecclesiastical character.

II. The distinctive guiding features of Reformed action.

1. Reformed action proceeds from a positive, pre-scientific view of life and an orthodox body of creedal truth. It indicates a very definite way of life with a moral, social, cultural and political interest. Calvinism is not essentially a spirit of God-consciousness that is diffused throughout the churches. Calvinism does breath to be sure a definite spirit, namely, the Spirit of subjection at every step to God and His Word, and does also have its central or directing doctrines which it derives from the Scripture. But the spirit of Calvinism cannot be defined apart from the body of truth which it maintains and the world and life view that indicates the religious life commitment of the heart. A definite faith, not only the faith **by** which we believe, but also the faiths **which** we believe, calls for definite not stultified or iron-clad patterns of life activities.

2. Reformed action must be relevant to the present day. It takes account of the **Zeitgeist.** It knows the spirits that are operative in the churches as well as the swivel T.V. chair. It knows that it cannot hope to win a majority of the populace, any more than the doctrine of sovereign grace can hope to win more than a remnant to its adherence. In fact, the prospects of Reformed action gaining a popular hearing are even less than the Reformed faith. There is always a lag between faith and action.

Reformed action must take account of the action of other groups. "Rome with its pagentry and authoritarianism, its cheap and facile salvation; or Fundamentalism, with its sensationalism, its superficial cocksureness and avoidance of basic issues in theology and culture appeal to greater numbers of people today. Calvinism, with its requirement for solid consideration and study, and its determination to convert faith into life, has "tougher sledding" in an age, which, besides all the other distraction, has been developing a television mentality with distracting rapidity." (E. Oosterhaven, American Calvinism, a Survey, p. 126.)

Reformed action, if it is to be Reformed, must display the Scriptural qualities of good works in general. The Heidelberg Catechism asks the question: "But what are good works?" Only those which are done from true faith, according to the law of God, and to His glory, and not such as are based on our own opinions or the precepts of men." (Q & A. 91). We have already stated that Reformed action must proceed from Reformed, i.e. Biblical faith. We should now add that:

3. Reformed action affirms the principle of the distinct spheres of life, each having its own laws for operation. Reformed action is normed by the law of God. It is directed by the Word as the fully adequate expression of the will of God for our salvation and conduct. It recognizes the validity of the law of God in every age and in every sphere of activity. It accepts the injunction to bring every thought into subjectivity to the obedience of Christ. It willingly endeavours to bring the treasures of the world into the Kingdom of God.

Bowing to the Word, Reformed action seeks to discover the laws of God that are operative in life. It discovers that there are separate or distinguished spheres of activity, such as church, state, family. These spheres are mutually coordinate to one another and mutually subordinate to the over-all law of God. That which binds them together is the subordination to the Law; they are distinguished by the structure of reality in which they act.

The Reformed action which we contemplate this evening is that activity of the spheres other than the church. All of life must be claimed for the King.

Reformed action must recognize the abiding validity of God's law as a concrete expression of His will for us today. The law is not burdened by an inner dialectic between its rational and its irrational aspects. Law and love are not disjuncts, but harmonious counterparts.

4. Reformed action accepts the task of promoting the Kingdom of God. Good works, we remember, must, in addition to their origin in true faith and their conformity to the law, have as their goal the glory of God. All of culture, economic and political action, educational and social, must have as its goal the promotion of God's Kingdom. It is all done with the prayer: "Thy Kingdom come, Thy will be done on earth as it is in heaven." Ora et labora must correspond.

The Calvinist sees culture, defined as the willing, normative and formative labor of mankind with and in the creation, not as a means of self-expression, nor as the expression of an idea, nor as a means to power, but as a task or an ideal, placed upon him by God.

When we say that good works must be done to God's glory, we mean to say that Reformed action never forgets that the believer is an office bearer. He has a divine calling in life, whatever his occupation, to fulfill his task. He is a man with a commission. He represents his King. He has a holy obligation to fulfil.

We believe that the Reformed faith can come to a definite expression here in this world in a definite social Christian order that to some degree approximated the Kingdom of God.

5. Reformed action, although capable of expression in a variety of forms, comes to its best and most effective expression in organizations which recognize the all-inclusive Kingship of Christ.

The necessity of organization stems from the fact that the opposition which the Christian faces is organized. The Kingdom of evil is not a sporatic, free lance un-integrated organization. There is a kingdom of evil. Not entirely consistent, nor completely organized, nor completely self-consciously endeavoring to overthrow the Kingdom of God, but neverthele s a Kingdom of evil with a head, a design, and a far reaching plan. Signs indicate that the "non-committed" organizations of society today are going in the direction of supporting a monolithic society in which the appeal to the demands of Christ and His law is contraband. Only organized opposition to this movement will avail.

The necessity of organization stems also from the fact that the Spirit who inspires the workers and directs the Work, works corporately. The Spirit indwells the believers as a body.

6. Reformed action does not forget that the consumate kingdom of God, the Kingdom that is fully come, is not a mere extension of our efforts to promote the Divine Cause here in this world. There is a Christian civilization possible, a Christian social order. It is possible in this world to develop a Christian culture which springs from true faith, is normed by God's law and is directed to His glory. **Nevertheless,** the Reformed Christian remembers that even the very best that is attainable in this live is but a small beginning of the obedience that God requires of His servant. Even when we have done everything that has been required of us, we must still admit that we are unprofitable servants. Even the best is riddled with imperfections; even the most stable and lasting in only provisional and temporary. Even the best organization will one day disintegrate.

Reformed action must be tempered with the eschatological perspective. The goal that we seek will be attained, but not by us. The resired social order will one day fully come, but with it will come the end of our strivings that we must now begin. It is for the meek to inherit, not conquer, the earth. Redemptive grace will destroy once and for all the opposition and will establish a new heaven and a new earth in which dwelleth righteousness. There is this assurance that the blessed who die in the Lord shall rest from their toils, for their works follow them.

BOEKBESPREKING

"Moeders in de Bijbel", door Ds. H. Veldkamp.
Uitgave T. Wever, Franeker.

Ds. Veldkamp, die in 1956 is overleden, is in Nederland bekend als de schrijver van vele boeken over figuren uit de Bijbel. In het boek, dat nu voor ons ligt, heeft hij de moederfiguren in de Bijbel voor de camera genomen en hij doet dat op zijn eigen speciale manier. Beginnend bij Eva, moeder des levens, wandelt hij door de bijbelse historie heen en maakt moment-opnamen van de moeders, de goede en de slechte, de eigengereide en de stil-gelovige, de ongehuwde en de onverstandige, totdat hij belandt bij het boek der Openbaringen en ons de kerk als moeder voor ogen stelt.

Mag ik een greep doen uit de reeks portretten, die hij maakt? Sara, Rachel, Zippora, Hanna, de stiefmoeder, de koningin-moeder, de schoonmoeder, moeder-bestuurslid etc. Al deze vrouwen heeft hij "geknipt" op een ogenblik, dat beslissend was voor hun eigen leven en dat van hun kinderen. En hij doet dat zo goed, dat je jezelf verwonderd afvraagt, hoe het komt, dat er zoveel dingen in de Bijbel staan, waar je al jaren over heen gelezen hebt....

Ds. Veldkamp had ongetwijfeld bij het schrijven van dit boek de opzet zijn lezers de verantwoordelijkheid, die een Christen-moeder is opgelegd, nog eens scherp onder de ogen te brengen. Want, — zoals hij in zijn schets van Herodias, de ontaarde moeder, schrijft: "Wij zien in onze kinderen dikwijls onze eigen zonden terug, maar dan vergroot, want de zonde groeit! Niemand zondigt voor zichzelf alleen, wij zondigen ook voor ons geslacht. De zonden der ouders worden vaak het kruis, waaraan de kinderen sterven."

Ernstig is dit boek, ja, maar ook blijmoedig, b.v. waar het vertelt van de bekende schrijver-predikant Kaj Munk: "Zijn moeder liet hem elke avond voor het naar bed gaan zeggen: goedenacht God en Jezus en alle heilige engelen! Zo wist hij al, toen hij vijf jaar was, dat wij mensen met alles wat ons dierbaar is, in twee werelden thuis zijn. Zijn moeder had de draad naar de eeuwigheid in zijn kleine kinderknuistjes gelegd."

Dit boek is vlot geschreven zonder te vervallen in goedkoop effectbejag. Het doet een beroep op de Christenvrouw om haar kinderen in de eerste plaats op te voeden voor het rijk van God en pas daarna voor een warm plekje in de maatschappij. In het slot-hoofdstuk wijst de schrijver over de uiterlijke schijn heen naar de diepere oorzaak, waardoor de kerk haar greep op zovele jongeren verliest: zij vinden in de kerk niet meer, wat zij daar verwachten mogen, een moeder, die in de verwarring van onze tijd op haar qui vive is. En daarbij moeten we bedenken, dat die kerk is samengesteld uit onze gezinnen....

Ook al bevat dit boek geen hoofdstuk over de immigrantenvrouw, toch is "Moeder in de Bijbel" een aanwinst voor elke bibliotheek en natuurlijk voor elke Hollandse moeder. We hopen, dat deze zachte wenk genoeg is voor de vaders, die dit lezen: de tweede Zondag in Mei is Moederdag!

Tini Van Ameyde.

Prins Bernhard bezoekt Canada

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden zal in Mei een achtdaags bezoek aan Canada brengen in gezelschap van zijn privé-secretaris Dr. F. A. de Graaf en Kolonel C. Sesink. Hij brengt dit bezoek op uitnodiging van de Canadese regering en zijn voornaamste doel is een bezoek aan British Columbia dat dit jaar haar eeuwfeest viert en aan de Canadese vliegtuigindustrie.

Na aankomst op Zaterdag 3 Mei op vliegveld Dorval (Montreal) om 7.15 uur a.m. zal de Prins zich nog dezelfde morgen naar Ottawa begeven (aankomst Uplands Airport 9.00 a.m.) waar hij de gast zal zijn van de Gouverneur Generaal van Canada, Zijne Excellentie Vincent Massey.

Zondag 4 Mei zal Z.K.H. de kerkdienst bijwonen in de Christian Reformed Church, welke begint om 10.30 uur v.m. in het nieuwe kerkgebouw aan de Merivale Road te Ottawa. Na de middag zal hij een krans leggen bij het oorlogsmonument, waarna hij ten huize van de Gouverneur Generaal het verdere van de Zondag in rust zal doorbrengen.

De volgende dag zal de Prins in Montreal vertoeven als gast van Canadair en de University of Montreal, waar hem een eredoctoraat zal worden aangeboden. Per auto gaat de Prins dan op Dinsdag een tour maken langs de St. Lawrence Seaway voor het bezichtigen van St. Lambert Lock, Caughnawaga en Beauhanois, terwijl het nieuwe gebouw van de Ontario Hydro in Cornwall bezocht zal worden. Per vliegtuig gaat de Prins nog dezelfde dag naar Malton Airport (Toronto) waar hij een bezoek zal brengen aan de vliegtuigfabrieken van Avro en Orenda.

Nadat hij in Gimli (Manitoba) de "wings" heeft uitgereikt aan zes Nederlandse piloten in opleiding in Canada zal Prins Bernhard Donderdag 8 Mei om 7.00 n.m. in Vancouver aankomen waar hij Vrijdagmorgen een bezoek zal brengen aan Mayor Hume in het stadhuis. Na een rondrit om Vancouver in lentepracht wordt de Prins ontvangen in de University of British Columbia, waar hem, evenals in Montreal, een eredoctoraat zal worden aangeboden. Vervolgens zal hij optreden als gast-spreker aan een lunch, gegeven door de Canadian Club of Vancouver. In de middag brengt hij dan een bezoek aan de Trade Fair.

De Pitt Polder, een stukje Nederland in Canada, zal Zaterdag 10 Mei door Z.K.H. worden bezocht met een lunch te Pitt Meadows. Op Zondag 11 Mei zal de Prins lunchen met de luitenant gouverneur van B.C. te Victoria, waarna hij in de namiddag Canada verlaat met bestemming Seattle.

Lief Land in de verte

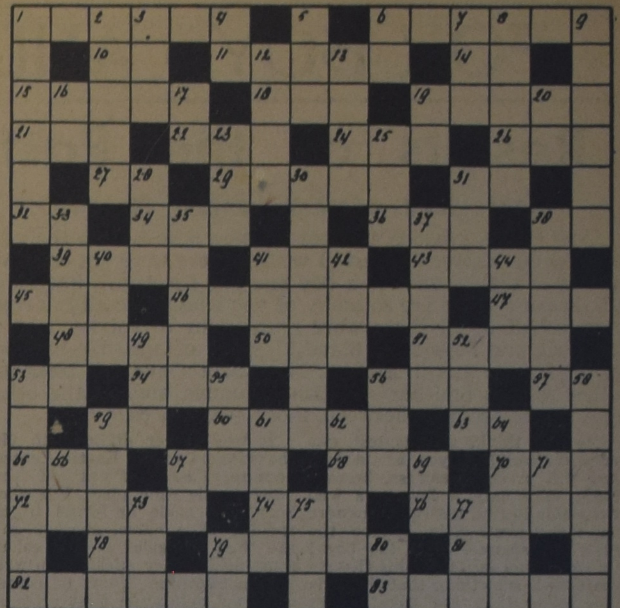
Die in de lage landen zijn geboren,
onder een wolkenhemel, maat'loos wijd,
zij zullen steeds je roepstem blijven horen
en dromen van die grijze neev'ligheid
om dijken, molens, weiderand
en wilgen aan de waterkant.

Traag stromen je bedrijvige rivieren
en nemen op hun ruggen goedig mee
de schepen met hun volk voorbij de pieren
naar d' onbegrensdheid van je vrije zee,
werkplaats voor al wat ruimte mint
en 't spel van golven, lucht en wind.

Klein mogen zijn in vreemder oog je landen,
maar machtig staan je duinen langs de kust,
wijd zijn de polders, breed de blonde stranden,
ver strekt de heide in tijdeloze rust,
en elke Mei ontluikt weer zacht
je tere blanke bloesempracht.

Ja mij, die tot je kinderen mocht behoren
en van dit schoon genoot te korte tijd,
zal steeds je grootse kleinheid weer bekoren
en waar ik woon, ik blijf je toegewijd,
want onverbreekbaar is de band
met jou, mijn lief geboorteland!

Tini Van Ameyde.

KRUISWOORDRAADSEL

Horisontaal: 1. insect; 6. roofdier; 10. bevel; 11. muziekterm; 14. rivier in Friesland; 15. plaats in Utrecht; 18. thee (Eng.); 19. aanvang; 21. geneesmiddel; 22. kleine springer; 24. vallei; 26. ieder; 27. titel (afk.); 29. laan met bomen beplant; 31. stofmaat; 32. deel v.d. bijbel; 34. wandversiering; 36. aanw. voornaamw.; 38. voorzetsel; 39. plan; 41. leeftijd (Eng.); 43. water in Zeeland; 45. vervoermiddel; 46. overeenkomstig de ritus; 47. zwaardvis; 48. eigenaardig; 50. tam; 51. zangstuk; 53. uitroep; 54. deel van de voet; 56. militaire opleiding (afk.); 57. de lezer heil (afk.); 59. zoals de akten getuigen (Lat. afk.); 60. muziekterm; 63. selenium (afk.); 65. mannelijk zoogdier; 67. speelgoed; 68. meisjesnaam; 70. lidwoord; 72. vorm van torsen; 74. dun; 76. weer; 78. dun, leeg; 79. meisjesnaam; 81. postscriptum (afk.); 82. gegraven water; 83. broek ophouder.

Verticaal: 1. plaats in Overijsel; 2. gladde; 3. vervoermiddel; middel; 4. laatstleden (afk.); 5. vreemde munt; 6. rivier in Italië; 7. ontkenning; 8. platte steen; 9. plaats in Gelderland; 12. koraaleiland; 13. echtgenoot; 16. tandeloos zoogdier; 17. naamloze vennootschap (afk.); 19. briefaanhef (Lat. afk.); 20. frans pers. voornaamw.; 23. verbinding; 25. gelofte; 28. bijwoord; 30. reptiel; 31. drank; 33. driekroon; 35. kleur; 37. godsdienst; 38. gebergte in Rusland; 40. spoedig; 41. eenheid van druk (afk.); 42. eikenschors; 44. zoogdier (vr.); 49. uitroep; 52. soort; 53. beroemd componist; 55. omroepvereniging (afk.); 56. sprookjesfiguur; 58. draagband; 59. plaats in Italië; 61. vette vloeistof; 62. deel van Sumatra; 64. bijwoord; 66. en omgekeerd (afk.); 67. bekende motorraces (afk.); 69. heilige (afk); 71. dubbelklank; 73. groente; 75. nauw; 77. plaats op de Veluwe; 79. laatstleden (afk.); 80. getij.

OPLOSSING IN ONS VOLGEND NUMMER

Zijn Unitariers Christenen?

Volgens een bericht in The Toronto Star van 1 Maart 1958 heeft de predikant van The All Souls Unitarian Church te Washington, Rev. Ralph W. Stutzman, verklaard, dat voor de Unitariërs de tijd gekomen is om de banden met het Christendom door te snijden. De vraag waarvoor de Unitariërs vandaag gesteld worden is volgens Ds. Stutzman de vraag of Unitariërs Christenen zijn. "Dit is," zo zei hij, "natuurlijk een vraag die men buiten de Unitarische Kerk reeds jaren gesteld heeft. Lange tijd scheen het alsof wij er niet om gaven wat anderen van ons zeiden; zo lang wij onszelf als een vrijzinnig deel van het Christendom beschouwden, was dat alles wat er toe deed".

De zaak is nu echter in een acuut stadium gekomen doordat de American Unitarian Association de naam van het blad dezer denominatie van Christian Register in Unitarian Register gewijzigd heeft. Hiertegen is een fel protest gerezen van de zijde der Unitariërs uit New England. "Men maakte," aldus Ds. Stutzman, "hierover zoveel drukte dat je dacht dat de hemel naar beneden kwam" en hij voegt er aan toe dat deze protesten uit New England hun oorsprong hebben in het standsbesef, daar "men schijnt te menen dat het verlies van de Christennaam ook het verlies van maatschappelijk aanzien zal meebrengen".

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(61)

"That is right, that is right!" interjected Borovitch.

"Right, right, right!" muttered the professor. "It is a miracle that one man could so get inside the skin of another that even his best friends could not detect it."

By this time they were seated in the cottage and looking out upon Lake Rosseau spread before them in all the loveliness of a summer day.

"We are come, comrade," said Borovitch, "to tell you that the hour has struck, or is very near. The date for our meeting has been set and our comrades will gather here in Muskoka to receive final instructions for the great uprising that will bring a world within our grasp. Comrades, think of it! Let it thrill you, as it does me! Never since time began has any nation earned the right to govern the world. What were the empires of Babylon, Greece, Medo-Persia or Rome compared with the dominon of the great and glorious USSR? Mere trifles limited to a small part of Europe and the Middle East. Now a whole world lies at our feet or will shortly, when this continent and Britain are subdued as they will be soon. And I, Ivan Borovitch, have helped to bring this great consummation to pass. I have organized our forces in Canada and the United States. Every key man knows his post and what is expected of him. Every man in his 'cell' will respond to the call. In one week from the 'day', capitalistic imperialists will have gone from this continent, and when the Anglo-Saxon bourgeois bloc goes, all else is simply a matter of detail. You, my dear comrades, have a great part to play in the glorious consummation. Professor Sorrell is all ready to start work in his laboratory, and with his bacteriological weapons—for he has more than one—and with your cosmic ray and other inventions, Comrade Tresham, nothing can stand against us."

"You have calculated the final result?" asked Dr. Tresham.

"To a nicety. We have taken the measure of all our enemies. We know exactly their strength and resources. We have tested psychological warfare in other countries in Europe and the East and know precisely what reactions and resistance there will be. The final result is the universal dominion of the Union of Soviet Socialistic Republics, the parliament of the proletariat in a federated world."

The two men listened fascinated with the eloquence and the fanaticism of the Russian. That he believed with passionate sincerity every word he uttered there was not the slightest doubt. Almost involuntarily, Dr. Tresham shuddered at the picture that Borovitch had conjured up. It was a world of desolation he saw, the peace of the graveyard, with what was left of the human race inheriting a wilderness of the mind and spirit. It was hard, on this lovely day when the very woods and the water outside seemed to worship God, to conceive of such a world as this.

"I, of course, speaking as Dr. Tresham, do not believe this," he said.

For a moment Borovitch was startled, and then he laughed.

"I did not think Dr. Tresham would accept this concept," said Professor Sorrell, "that is, if he is the same as he was when last I knew him."

"He is still the same," was the quiet response. "He still believes that there is a God in heaven who putteth down one and setteth up another as it pleaseth Him, and that the Most High ruleth in the kingdom of men and giveth it to whomsoever He will and who doeth according to His will in the army of heaven and among the inhabitants of the earth, who taketh up the isles as a little thing, and before whom the nations are as a drop in a bucket."

"That certainly sounds like the Dr. Tresham I knew," said Professor Sorrell in a voice of combined admiration and suspicion.

"Eet is wonderful," said Borovitch. "You remember Professor, that Comrade Vasiloff told you to speak with our comrade, Tresham, about religion and you would see how well he has interpreted his brother. That is what comes of having the same training. You see, our comrade here still remembers the false and bourgeois beliefs in which he was trained. It is fortunate for us he has done so. Comrade, you have forgotten none of them—no?"

"None," replied Tresham smiling gravely.

"Your brother once spoke to me about my soul," said Sorrell.

"Did he? I have no doubt he spoke to many people on the subject."

Borovitch chuckled and the professor looked puzzled.

"He was bitterly opposed to communism," the latter said.

"I know that. I could repeat his arguments verbatim. He told us, for instance, that the so-called comradeship of communism was a travesty of the word 'comrade'. 'You would kill the man you call comrade without the slightest compunction if he stood in your way. You have debased the word. Your comradeship is that of devils.' I think these were his words. As for your soul, he felt he had a responsibility to give a witness and a warning. The former was that 'God so loved the world that he gave his only begotten Son that whosoever believeth in Him should not perish but have everlasting life.' The latter, no doubt, was a reminder that God had appointed a day in which He would judge the world, that you should flee from the wrath to come, and that there was a heaven to be gained and a hell to be shunned."

The effect produced on Professor Sorrell by the words or Tresham was extraordinary. His face was pale, and like Felix before Paul, he trembled exceedingly. His lips were ashen and his hands shook.

"Stop," he cried. "These were the very words Dr. Tresham spoke to me ten years ago."

Borovitch, who had been silent, laughed again. "I told you, comrade, that here to all intents and purposes was Dr. Tresham. Perhaps you are now convinced."

"I am convinced," was the slow ambiguous reply.

* * *

It was three days after she was taken to the hospital before Olga Yasnalov returned to the world of realities, and two days more before her mind could coherently bring some semblance of order out of the chaos in which she groped. Gradually, she remembered.

(To be continued.)

★ FOR BOYS AND GIRLS ★

Results of the Easter Contest

Next week another Contest for you

Are you as anxious as I am to know who will be the winners of our Easter Contest? I wished there were not only two prizes available, one for a boy and one for a girl, but 10 or 15, because there are so many of you who found all the right names. All in all there were more than 70 entries, sent in by girls and boys from 6 tot 17 years of age. We had one entry from a girl in Eureka, Nova Scotia and one from another girl in Smithers, British Columbia and all the other ones came from in between those two places.

Do you think, this contest was very difficult? If you are a boy, you will probably say so, because there were only a few boys who were able to find the right answers but many more girls. Maybe the girls are smarter than the boys? Or would you say, that this flower-business is something that the girls like better than the boys? Don't worry, the next contest will appeal perhaps more to the boys. But remember always, girls and boys have the same rights in the C.C. contests.

Since we received so may entries, we certainly will continue to give our youngsters something to do. There will be other contests about different subjects. What do you think for instance of animals, sports, cars and fruits?

You just wait and see!

*

It was rather difficult to pick the winners of the Easter Contest, because so many of you had every name in the right place. But somebody had made an error in the spelling of a name, another gave the 'Red Weigela' a blue colour, some made other mistakes in writing or colouring. They, of course, could not obtain the first prize. At last we had a few entries left, which were all right: the names spelled right, and in the right places, and the flowers coloured right. Do you know that the 'Forsythia' is supposed to be yellow and not red or purple- Some made such mistakes, you know, but now they know better and will never make a mistake like that any more. That is why this contest was an "educational" contest, because you not only had fun with it, but you also learned something at the same time.

From the very, very good ones we had to pick the winners. Was that ever hard! But you know that you had to indicate whether you are a boy or a girl. So, we divided the correct entries into two groups, girls and boys. You also had indicated you age. Now is it not fair, that we looked at that too? For instance, there was a girl 16 years old who had a very beautiful entry sent in, but another girl of only 10 years old made her pictures just as nice. There was even a girl of 6 years old, who almost won the first prize, well done, Mary Van Wely. Too bad, that Judy Polster forgot to write down the name of the town or city where she lives, because she also did a very good job. Judy did not colour every flower, but when you are not sure what colour to use, it is always better not to colour the flower at all than to give it a wrong tint.

THE WINNERS

After all this consideration we found as the winner for the girls Jacky Kooistra, Red Deer, Alberta and as the winner for the boys Tony VanderKool, Hamilton, Ont. They will receive a first prize (a book) pretty soon.

And to all the others we want to say "thank you very much" for your fine work. It is too bad that you did not get the prize this time, but keep on trying, you may be luckyer next time.

Boys and girls who had all the names right, but did not qualify for the first prize, are: Judy Polster, ...; Mary Van Wely, Grimby; Tonny Fidom, Ingersoll; Andy Bootsma, Hamilton; Rynie Norg, Hagersville; Jane Vellenga, Burlington; Sylvia Zylstra, Brockville; Theresa Guetter, Brussels; Hilda De Boer, St. Marys; Dienie Huizing, Iron Spring; Alice Linker, Forest; Evelyn Postma, Trenton; Sally Westra, Burlington; Ann Vander Kruk, Waterdown; Olga Hartholt, Martintown; Jerry Bulthuis, Mt. Hamilton and Johny Kamphuis, Iron Springs.

For them we have very good news, too. They still have a good change to win a prize. Listen...

This Easter Contest was only the beginning of a series of five contests. There will be four more in the near future. In every Contest are only two first prizes available, one for a girl and one for a boy.

They, who did not win the first prize, although their entry was correct, will be given a certain amount of point, ranging from 50 to 100, according to neatness, age etc. After finishing the whole series of five contests we will see, who won the most points, and for them (a girls and a boy again) is another first prize waiting.

So everybody who did not get a prize this time will find an opportunity in the next contest.

This time we will give all the above mentioned contestants (with correct answers) a start with an equal number of points, namely 75. This is only for them, who had all the names right, but did not qualify for a first prize.

Notice: The following contest will appear in next week's C.C.

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

③

Father and mother are very surprised, when the boys finally come back with their new uncle in tow, but after five minutes daddy and uncle Ed talk like old friends.

Little Marian thinks uncle Ed looks like grandpa, whom she only knows from pictures, and climbs onto his knee.

"You know," says uncle Ed, "why I am going to Holland? All my life I have been building roads and bridges and railways, for I am a professional engineer, but when I read in the papers about the problems they have in engineering in Holland, I quite often think that we have much in common.

We in Canada live in such a big country that we don't use half of it yet. But to make it possible to use more land, the engineers have to plan new roads and bridges and cities.

In Holland all the space there was is taken, but now they are making new land out of the sea. Again, just like in our country, much depends on the engineers. I'm always proud I have been able to help Canada, and I think the Dutch engineers have a right to be proud, too."

Father says: "I'll be most happy to show you anything you might be interested in. I work for the Red, White and Blue freight lines, which have their offices in Rotterdam. I have been called back for a month or two, to talk about problems in our business. And because our whole family liked to see Holland, we decided to make it a fun-and-business trip. We hope to be back in Canada the first week of September."

"Just in time to tell my new grade three teacher about everything I have seen" says John.

— "I have a good idea", says mother. "We'll start a scrapbook on our trip. Every night after supper we are going to spend ten minutes to keep it up to date. When you boys go back to school, your teachers will be happy to have such a firsthand account of interesting things overseas."

The train comes close to a very big city now.

The conductor announces: "Toronto Union Station next in five minutes."

Everybody starts to collect his belongings, and the porter helps to carry the suitcases to the balcony. Then the train pulls slowly into the station.

Is this station ever big. Dick and John stay within sight of father and mother, for, though they never would admit it, they are scared stiff to get lost in these crowds. When they finally get to the ground-floor hall, daddy says: "It's four-thirty now. We have lots of time to go exploring this city. How about a drink first, and a ride on the subway next?"

Dick and John cheer. They have heard and read about the wonderful underground train, and now they are going to ride it themselves. Uncle Ed joins them for a drink in a restaurant across from the station. He has to see some friends in Toronto, so he says: "Well, folks, I think we'll see a lot of each other this week. I am very happy I met you. Bye for now."

— There is a yellow sign on the sidewalk just outside the restaurant that marks the entrance to the subway. It's just like exploring the undergrond passages of an old castle, Dick thinks, if only the light would go out, and people would stop hurrying back and forth.

A thundering noise announces the arrival of a new train. The doors open without any hands touching them, and close the same way behind the last people coming aboard.

The station lights disappear. "Where are we now?" John asks. "Nobody can see where he is going. How do you know where to get off?"

Daddy shows him a long list of stations that hangs on the wall. "See, here comes the next station. I see the lights."

Marian says: "Daddy, that's no station. It looks just like our bathroom at home; the walls are the same color."

Everybody around laughs. The doors open and close, and people go out, new ones come in. Dick and John really enjoy themselves. The last station shows up, and they are on their way back.

"Daddy," says John, "when I am big, I'll be an engineer, and I'll build a subway under the sea, all the way to Holland."

(To be continued.)

Het Evangelie in Spanje

In "The Banner" lazen we een interessant verhaal van de hand van Mrs. Thea B. van Halsema.

Ze vertelt de volgende geschiedenis.

Jaren geleden denkelijk nog in de vorige eeuw leefde er in het Spaanse dorp Rubi een zakenman Pedro Vila genaamd eigenaar van twee goed beklante winkels.

Op zekere Zondag waarschuwde de pastoor de parochianen om voortaan niet meer te kopen in de winkels van Pedro Vila omdat hij was overgegaan tot het Protestantisme. 't Gevolg was dat binnen korten tijd de winkels gesloten werden.

Pedro Vila en zijn familie moesten omzien naar ander werk om in hun levensonderhoud te voorzien.

Jaren later. Een kleinzoon Samuel Vila studeerde voor predikant. Hij kwam in bezit van een erfenis van vader en grootvader. Tot grote verwondering van zijn familie, besloot hij om het geld te besteden voor de zaak van Gods Koninkrijk. In zijn huis vergaderde een groep gelovigen en met eigen geld bouwde hij een kerkgebouw toen de groep groter werd. Daarna vertrok hij naar een andere stad waar geen enkele Protestant was. Van deur tot deur bracht hij het Evangelie en binnen korte tijd bouwde hij ook daar een kerk.

Zo deed hij op zeven à acht andere plaatsen.

Een van deze plaatsen was Manresa de stad van Ignatius van Loyala de stichter van de orde der Jesuieten.

Pastor Samuel Vila ging naar Manresa omdat hij geloofde dat het Protestantse getuigenis daar hard nodig was.

Thans is daar een gemeente van honderd en vijf en twintig gezinnen. In een andere stad; vijftienhonderd personen vergaderen nu in een kerk waar begonnen werd met één gezin.

In nog een andere plaats: Ds. Vila bouwde een kerk voor drie honderd personen terwijl er nog slechts drie protestantse gezinnen waren. De bevolking lachte hem gewoon uit toen hij ging bouwen doch hij vertelde hen dat hij nooit twijfelde aan 's Heren werk en overtuigd was dat God zou zorgen voor een volle kerk. Heden is het aantal zitplaatsen reeds verdubbeld.

Ds. Samuel Vila preekt en bouw^t^ Al de bijdragen die binnenkomen werden in de trustfonds gestort waaruit weer andere kerken gebouwd worden.

Een zoon van Ds. Samuel Vila, David Vila studeert thans aan Calvin Seminarie in Grand Rapids. Hij vertelde zijn familiegeschiedenis aan Mrs. van Halsema. Zij merkt hierbij op dat wij hier soms kerken bouwen voor twee honderd duizend dollar terwijl een kerk in Spanje slechts vierduizend dollar kost.

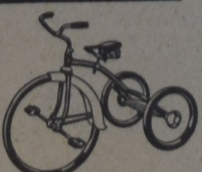

MOMENTOPNAMEN VAN B.C.

't Is alweer 3 weken geleden, dat Ripple Rock in de Seymour Narrows werd opgeblazen. Het geheel duurde zegge 9 seconden. Deze onder water liggende rots heeft sinds 1875 aan 114 mensen het leven gekost en massa's grotere en kleinere schepen zijn er gezonken of zwaar beschadigd. Dat is verleden tijd nu. Ripple Rock is niet meer. In plaats van 40 ft. is er zelfs 47 ft. rots opgeruimd.

Om de ontploffing voor het publiek zichtbaar en hoorbaar te maken, werd o.a. op Maude Island een kabel gelegd. Enige dagen later kwam men tot de verbazing wekkende ontdekking, dat een stelletje geiten er hele einden van opgegeten had. Ze beschouwden het blijkbaar als een lekkernij.

Als de wind tijdens en na de ontploffing in de richting van Campbell River gewaaid had, was het daar vermoedelijk een vrolijke Pasen geworden. Bij de ontploffing kwam n.l. lachgas vrij. Nu is het over het water weggewaaid en vissen lachen niet.

De vissen hebben het er vrij goed afgebracht. Op meer dan een halve mijl afstand is geen enkele soort vis door de druk omgekomen en zelfs dichterbij hebben vele vissen het nog overleefd.

De Regering van B.C. stelde aan de Indianen voor om $ 100.000 van de subsidie aan hun te besteden voor instandhouding en bescherming van vis en wild. Maar de Indianen voelen er niet voor. Een der afgevaardigden vroeg aan de minister: "Wie zal de vissen, waarvoor ons geld uitgegeven wordt, aan het verstand brengen, dat ze zich alleen door Indianen mogen laten vangen?"

De familie Cayer in Victoria is 10 amandelen armer geworden op één dag. Vijf zoons, leeftijd van 5—11 jaar, werden achter elkaar "geholpen", zoals dat zo verzachtend uitgedrukt wordt door ziekenhuispersoneel. Zou de dokter of het ziekenhuis korting geven in zo'n geval? Moeder Cayer vond het maar stil in huis die 2 dagen en was blij, toen ze allemaal weer thuis waren.

In Vancouver heeft men een dezer dagen het laatste deel van een nieuwe tunnel onder de Fraser laten zinken. Deze tunnel maakt deel uit van een hoofdweg van Vancouver naar de Amerikaanse grens. Nu is de vraag, van wie het uitgegraven zand is.

Er zijn mensen, die er aanspraak op maken, omdat ze denken, dat er goud in zit. De regering wil het gebruiken voor wegenbouw. Vancouver zou dan in de toekomst straten met goud krijgen. Er schijnt nog steeds veel goud in de Fraser te zijn maar men heeft nog geen goedkope manier gevonden om het eruit te halen.

Het bezoek van Prinses Margaret aan B.C. in Juli zal zo informeel mogelijk worden gehouden, om de Prinses niet zo te vermoeien. Maar ze zal vermoedelijk geen beweging kunnen maken, geen woord kunnen uiten, zonder dat het in de krant, in tijdschriften, op de televisie en voor de radio komt, want er wordt verwacht, dat er tegen die tijd een leger van ongeveer 1000 pers- en radio-reporters op haar staan te wachten.

Twee enorme trailers rijden rond in B.C. als rijdende musea. De buitenkant is beschilderd met B.C. geschiedenis. Oude "stage coaches", goudwassers, oude middelen van vervoer zowel als moderne vliegtuigen, landschappen etc. vertellen van B.C.'s roemrijk "verleden tot heden". Binnenin vindt U glazen kastjes met oude documenten, foto's, historische brieven en andere bezienswaardigheden. Er is ruimte voor 25 personen tegelijk.

Verder zijn er ter ere van het 100-jarig bestaan tentoonstellingen op allerhande gebied. T. Eaton's had voor Pasen 5 etalages met Bijbels in diverse talen en leeftijden.

Hudson's Bay Company stelde oude munten ten toon. Er is ook al religieuze kunst te bezichtigen geweest en er komt nog een postzegeltentoonstelling in het Empress Hotel in Victoria, waar onze medewerker W. C. Homburg ook aan meewerkt met zijn verzameling Israelische postzegels.

De 100 ft. hoge totempaal voor Koningin Elizabeth, Centennial cadeau van B.C. aan de vorstin, is vertrokken. De afreis ging gepaard met kleurrijke Indiaanse dansen en 3 muziekkorpsen begeleidden de totempaal naar de boot.

Bent U soms van plan een misdaad te begaan of ergens in te breken? Doe het in B.C. en zelfs speciaal in Haney. Volgens Attorney-General Robert Bonner zijn de gevangenissen in B.C. prima, en die van Haney is volgens hem de beste in Canada.

De Big Ben in Londen is even oud als B.C. Het Centennial Comité wil nu aan Londen vragen of er een plaat in de beroemde toren aangebracht mag worden die verklaart dat de klok "marks time for British Columbia".

Mrs. Filamina de Girolamo is ook van dezelfde leeftijd als B.C. en de Big Ben. Dat viert de familie wel niet een heel jaar, zoals B.C., maar haar verjaardag was toch wel een extra feestelijke. Naast haar ontbijtbord lagen telegrammen van de Koningin, van het Vaticaan, van P. M. Diefenbaker en van de Provinciale Regering. Wat kun je ver terugzien als je honderd jaar oud bent. Stel U voor, ze was al 1 jaar oud toen de slavernij in Amerika pas afgeschaft werd!

Tot nu toe is Fort St. John het voornaamste olie en gascentrum in het Noorden van B.C. Maar het lijkt erop, dat Fort Nelson in de toekomst Fort St. John voorbij zal streven. De eerste boorresultaten waren zeer bemoedigend, volgens Gulf States Oil.

Bijgelovige mensen beweren, dat iets wat men op Goede Vrijdag bakt van bloem, nooit beschimmelt.

Je zou het haast geloven, als je hoort dat Mr. Elliot in Victoria een broodje in huis heeft, dat door zijn overgrootmoeder gebakken is. Via grootmoeder en moeder heeft hij het geërfd. Het is 119 jaar oud. Het is niet beschimmeld. En het is inderdaad op Goede Vrijdag gebakken.

Tenslotte nog onze gelukwensen voor Hans Gruber, met z'n tiende verjaardag als Dirigent van het Victoria Symphonie Orkest. Mr. Gruber komt oorspronkelijk uit Tsjecho-Slowakije en de hele familie emigreerde omstreeks 1935 naar Canada omdat, zoals hij het uitdrukte: "het klimaat voor Joden niet gunstig was."

Volgens zijn ouders kondigde Hans op 10 à 12 jarige leeftijd, toen ze een symphonie van Mozart beluisterden, aan, dat hij dirigent wilde worden, en het eerste werk, dat hij ooit dirigeerde, zou die symphonie zijn.

En dat heeft hij gedaan. We hopen dat het Victoria Symphonie Orkest nog lang een goede dirigent aan hem mag hebben.

Riek Kruizinga.

Chr. Highschools bring Spring music in Vancouver

Many of our Vancouver readers have enjoyed a wonderful night when 350 Christian teenagers in choirs, bands, essembles brought the festival of fine music in Georgio Auditorium on March 13. They were students of Christian Highschools in British Columbia, Oregon and Washington and came as guests of "King's College" Vancouver. There was a fine spirit of fellowship among those highschool students, many of whom are immigrant children.

B.W.

Kerknieuws

Chr. Ref. Church

Tweetal te Ladner, B.C. Rev. C. G. Ter Maat te Vesper, U.S.A. en Rev. C. W. Tuininga te Williamsburg, Ont.

Beroepen te Brandon, Man. Rev. M. Dornbush te Taber, Alta.

Beroepen te Oshawa, Ont. Rev. John Van Harmelen te Brampton, Ont.

Bedankt voor Vancouver, B.C. (Bethel) Rev. J. C. Verbrugge te Chatham, Ont.

Voor Langley, B.C. Rev. G. Van Laar.

Voor Peers, Alta Rev. C. G. Ter Maat te Vesper, Wisc.

Mr. and Mrs. T. Hopman request the honor of your presence at the marriage of their daughter

WILHELMINA

to

Mr. RALPH WOLTING

on

Wednesday, the Fourteenth day of May 1958 at three o'clock p.m. d.s.t. First Christian Reformed Church Tweedsmuir Ave., Chatham, Ont. by Rev. J. C. Verbrugge.

Reception 5—6 p.m. Grand West Hall, R.S.V.P., 562 St. Clair Street, Chatham, Ont.

Heden nam God tot Zich onze lieve Vrouw, Moeder en Grootmoeder

JOHANNA WILHELMINA LUITINGH—geb. De Munnik,

in de ouderdom van 71 jaar.

Haar getuigenis was dat het verzoenend sterven van Jezus ook haar rustpunt was, en zo is haar verlangen, om ontbonden en met Christus te zijn, nu vervuld.

A. J. Luitingh.
M. M. Geuzebroek—Luitingh.
Rev. Jac. Geuzebroek.
en kleinkinderen.

R.R. 1, Wellandport, Ont., Canada.
29 April 1958.

INGEZONDEN:

HOGER ONDERWIJS

Van verschillende kanten werd al gevraagd, wanneer toch weer een algemene vergadering van de Association for Reformed Scientific Studies zou worden uitgeschreven. De laatste werd te Guelph gehouden, geruime tijd geleden. Het werd hoog tijd, zo meende men, voor een volgende.

Deze vragen deden ons goed. Al kunnen we nog niet op korte termijn een bepaalde vorm van hoger onderwijs op calvinistische grondslag in het leven roepen, dat betekent allerminst, dat we niet moeten trachten een daarvoor noodzakelijke organisatie uit te bouwen en niet in overleg met elkaar moeten blijven over eventuele mogelijkheden.

Intussen werd de laatste hand gelegd aan Constitution en By-laws. Incorporation moet nu het volgend punt op het programma zijn. Bovendien behoeft de Board een door de ledenvergadering goedgekeurde instructie.

De leden hebben stellig de convocatie reeds ontvangen: zo de Here wil komt op Zaterdag 10 Mei te Toronto de vereniging bijeen in algemene ledenvergadering: 's morgens 10 uur in de First Christian Reformed Church aan de Taunton Rd., eerste straat Oostelijk van het kruispunt Eglinton/Mount Pleasant. Het voornaamste punt op het agendum is een inspirerende rede van Prof. M. H. Woudstra van het Calvin Seminary te Grand Rapids.

Dit stukje bedoelt een opwekking te zijn aan het adres van al onze leden en van allen, die als lid der vereniging willen toetreden, om te komen. Het zal goed zijn elkaar weer te zien en samen gesterkt te worden in onze roeping. Van heinde en ver zullen de voorstanders van dit nodige werk weer komen, zoals we dat op elke vergadering totnogtoe gewend waren en samen zullen we ons weer buigen over de problemen en samen ons verblijden in het voorrecht dat we ook in deze dienst mogen bezig zijn.

Laten we de voorbede voor deze vergadering niet verzuimen en geve God in Zijn genade ons een zinvol en bezielend samenzijn en krone Hij ons werk met Zijn onmisbare zegen.

F. Guillaume,
h.t. Voorzitter.

National Christian School WELLANDPORT, Ont. will be in need of

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for a new opened school starting first of September 1958.

Please send applications to Mr. Henry Zanting, R.R. 2, Smithville, Ont.

The Wyoming Christian School Board requires a

TEACHER

to begin Sept. 1958. Secr. Mrs. J. Quartel, Box 68, Wyoming, Ont.

HAMILTON CHRISTIAN SCHOOL

Due to expansion the Hamilton Chr. School will be in need of

A PRINCIPAL AND TEACHERS

for the schoolyear 1958. Please send applications to Mr. H. Koenen, 120 Homewood Ave., Hamilton, Ont., Canada.

Needed -

Springdale Christian School

ONE QUALIFIED TEACHER

for Grades 3, 4 and 5. Apply to Gerald J. Rhebergen, secr., R. R. 1, Kettleby, Ont.

Jongeman, Chr. Ref., wil graag

CORRESPONDEREN

met een gelovig meisje, leeftijd 18—23 jaar. Brieven onder no. 1098, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

METSELAARS GEVRAAGD

Vast werk, Vander Meulen Bros., 302 Inverness Ave., Hamilton, Ont. Phone F.U. 5-9778.

SLAGER heeft zijn Woodstock store verkocht.

De aldaar aanwezige voorraad werd naar onze Hamilton store overgebracht.

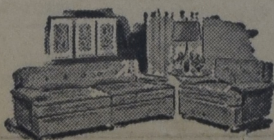
Het gevolg is dubbele voorraad in de Hamilton Store, hetgeen gezien onze beperkte en reeds volgepropte plaatsruimte een onmogelijke toestand is.
Om dit probleem op te lossen houden wij van

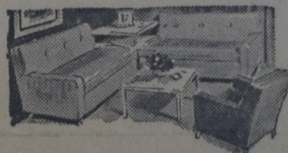
2 Mei tot en met 10 Mei

als nooit tevoren

MASSALE OPRUIMING

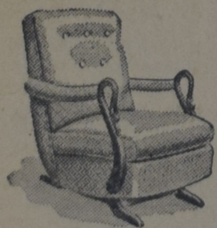

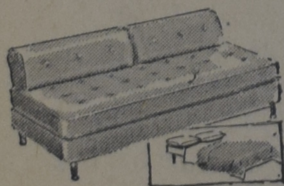
in

BEDROOM SUITES (Hollands en Canadees)
LIVINGROOM SUITES (Holl. en Canadees)
DINING ROOM SUITES (Holl. en Canadees)
KITCHENSETS
KARPETTEN

T.V.'S en RADIO'S
LOSSE ARMSTOELEN
STOVES, REFRIGERATORS
WASMACHINES, LAMPEN,
ENZ. ENZ.

Alles zal tegen kostprijs of lager verkocht worden

DE GOEDEREN WORDEN VERKOCHT VANUIT ONZE MAGAZIJNEN EN IN DE STORE

SLAGER'S FURNITURE AND APPLIANCES

Phone LI 5-9985 | 645 Barton Street East | Hamilton, Ont.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00

For every word more 5 ¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist Contact

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

GERARD A. WASSENAAR
en
JANNIE DE BOER

geven U hierbij, mede namens wederzijdse Ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats hebben op Zaterdag 10 Mei 1958, des n.m. om 2 uur in de Mount Hamilton Christian Reformed Church, hoek Upper Wellington St. en Stone Church Rd., door de Weleerwaarde Heer Ds. J. Ehlers.

April 1958.
R.R. 1, Wellandport, Ont.
R.R. 1, Alberton, Ont.

Receptie na afloop van de dienst in de basement van de kerk.

Toekomstig adres:
R.R. 1, Wellandport, Ontario.

Op 10 Mei 1958 hopen wij, Gode dankbaar, de dag te herdenken, waarop onze geliefde Ouders

WYBE DE BOER
en
WOBBENIA DE BOER—VENHUIZEN

voor **25 jaar** in het huwelijk traden.

Dat God hen nog lang voor elkander en voor ons mag sparen is ons aller wens.

Jannie en Gerard.
Sybrand.
Nanno.
Auke.
Feikje.
Cornelis.

R.R. 1, Alberton, Ontario.

Op de 3de Mei hopen wij met onze geliefde Ouders

FRANS HARKEMA
TAETSKE HARKEMA—NAUTA

hun **30-jarige echtvereniging** te herdenken.

Dat God hen nog lang voor elkaar en voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Sippe en Tine.
Tine en Dirk.
Janke.

De tredde Maije sil it **30 jier** lyn wêze dat us ljeave

PAKE FRANK
en
BEPPE TRUDY

troud binne.

Dat de Heare Pake en Beppe noch lang sparje mei hoopje

John en Frank Dijkstra.
Frank en Henry Harkema.

Brampton, Ont.

Op 11 Mei a.s. hopen wij met onze geliefde Ouders en Grootouders

K. TALSMA
L. TALSMA—WIEGERSMA

D.V. de dag te gedenken dat zij voor **25 jaar** in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

G. van Niejenhuis—Talsma.
J. van Niejenhuis.
Tettje en Harm.
Sjoukje.
Gerardus.
Antje en Tiemen.
Saakje.
Harmen.
Hinke.
Maaike.
Lolkje.
Klaasje.
En kleinkinderen.

Hampton, R.R. 1, Ont.

Receptie Maandag 12 Mei om 8 uur in de basement van de Chr. Ref. Church te Bowmanville, Ont.

---

70 Acre Mixed Farm

Prijs $ 14.000, $ 4000 down. 8 kamer huis. In goede staat. Machineschuur is nieuw. De barn is nieuw. 6 mijl van Jarvis. Kleigrond.

80 Acre Dairy farm. Best vee en machinerieën. Goed huis en beste barns. Silo. Melkcontract. Farm ligt aan harde weg.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Lel L.I. 9-3894

Zo de Here wil hopen onze geliefde Ouders

JACOB SJOERDS YPMA
en
TRIJNTJE YPMA—BROUWER

op 2 Mei 1958 hun **35-jarige echtvereniging** te herdenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Ruth en John.
Betty en George.
Elizabeth en Peter.
Winny en Allen.
Tina en Henry.
Nellie en Pete.
Julie en John.

R.R. 1, Port Arthur, Ont.

Receptie des avonds om 8 uur in de basement van de First Christian Reformed Church Fort William, Ont.

Zo de Heere wil hopen onze geliefde Ouders en Grootouders

JAN NYWENING
en
HARMINA NYWENING—ZELDENRUST

op 4 Mei hun **25-jarige Echtvereniging** te herdenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun kinderen en kleinkind

John - Corrie.
Mr. & Mrs. J. Pranger (Connie).
Wiebe.
Arend - Freda.
Jenny.
Clarence John.
William.
En kleinkind Helen Agnes.

R.R. # 2, Wyoming, Ont., Canada.

Zo de Here wil hopen we met onze geliefde Ouders

HARM JAN KITS
LUIKTJE KITS—RENKEMA

op D.V. 11 Mei 1958 de dag te herdenken, dat zij **30 jaar** geleden in de echt zijn verbonden.

Dat God hen nog lang wil sparen is de wens van hun kinderen.

Uilke en Helga (Ermelo, Holland).
Jake en Penny.
Pearl en Arie en Linda.
John en Helen.
Jenny en Eddy.
Clarence.
Swance.
Kor.
Tieny.

Adres: Box 41, Red Deer, Alberta, Canada.

Diep geschokt geven wij kennis van het plotseling overlijden, door een tragisch ongeluk, van onze geliefde Zoon, Broer en Verloofde

JAN,

in de bloeiende leeftijd van 23 jaar.

Dat hij op jeugdige leeftijd zijn Heiland beleed en door zijn levenswandel van deze belijdenis getuigenis gaf, geeft ons troost en lenigt onze diepe smart.

Kemptville, Ont.
Wellandport, Ont.
23 April 1958.

Fam. G. de Roos.
Jo Evers, verloofde.

Heden behaagde het de Here tot Zich te nemen onze jeugdige broeder en vriend

HOUWERT HIEMSTRA,

in de leeftijd van 26 jaar.

Moge het weten, dat hij thans juicht voor Gods troon, de diepbedroefde familie troosten.

Namens de gemeente van de First Christian Reformed Church te Langley, B.C.

16 April 1958.

Allround butcher will rent or buy

A MEATMARKET

or butcher shop with slaughterhouse in Ontario. Must be close to Chr. Ref. Church. Write full details, box 1097, % Calvinist-Contac, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

JONGEMAN ZOEKT GOED TEHUIS

in Toronto West of Weston. Brievan naar Bob Wyninga, 98 Farnham Ave., Toronto.

Gevraagd voor direct:

BOERENARBEIDER

op beef bedrijf, 9 mijl van Orangeville aan highway 9. Goede woning aanwezig. Startloon $ 125 tot $ 150 per maand. Donnyweirfarms 2 mijl oost van Mono Mills. Inlichtingen te verkrijgen bij A. Boers. Phone 23 ring 021 Mono Mills. Bel na 7 uur 's avonds.

For Sale:

PRIMA AARDAPPELEN

$ 2.50 per 75 lbs., te leveren rond Athens, bij Jacob Frans, ph. 7R23, Toledo, Ont.

FARMS FOR SALE

2 - one hundred acre farms on no. 8 Highway. 4 miles from Clinton, 8 miles from Goderich. 1 mile from Holmesville school and carnation factory. Dutch Reformed church in Clinton. Good house, bankbarn, Beatty equipt., silo, drive shed. Will sell together or separate. Price $ 18,000. Clarence Sturdy, Clinton, Ont.

Collingwood, Ont.

Wilt U een

FARM KOPEN OF HUREN

of zoekt ge misschien een geschikte werkkring? We zullen U gaarne inlichten over de mogelijkheden hier. Goede mogelijkheid tot bijverdienste voor Uw opgroeiende jeugd gedurende het zomerseizoen.

WELDERS GEVRAAGD

op de shipyard. Hoge lonen. Inlichtingen bij: J. LANGENDOEN, R.R. 2, Stayner, Ont. Phone 263 J 1.

TE KOOP het allerbeste in **MELKBEDRIJVEN, GEMENGDE en GRAANFARMS**

met laag downpayment, dicht bij **Christian Reformed Church van Simcoe en Jarvis en Christian School.** Eveneens andere aantrekkelijke aanbiedingen.

Raadpleegt

J. B. DOYLE

de toonaangevende Real Estate Broker in de omgeving.

61 Kent St. N., Tel. GA 6-0206 SIMCOE, ONT.

DAIRY FARMS

200 ACRES, milk contract, full line of equipment, modern house, large barn 102' x 40', stable cleaner, asking price $45,000.00, terms arranged, close to schools.

Large selection of other farms, from 50 acres up with and without milk contract.

CHAS. FREURE,
Wellandport, Phone 26 R 3
Representing Donald Alsop, Broker, Fenwick, Ont.

DUXBURY TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

---

140 ACRE DAIRY FARM in prima farming omgeving. Groot en mooi huis met kelder. Pracht barn gebouwd in 1937. Machinerie bestaat uit 2 tractors, combine, baler, etc. Flinke veestapel en wat varkens. Vraagprijs compleet $ 35,000 en down $ 10,000.

DAIRY EN POULTRY FARM vlakbij Dunnville. Flink huis met badkamer, verwarming en kelder. Flinke veestapel en 2000 legkippen. Vraagprijs compleet met machinerie $ 32,000 en $ 12,000 down.

Beide farms in de buurt van Chr. Ref. Kerken.

Zoekt U een farm? Wij kunnen U van dienst zijn met geldzaken en alles redelijk financieren.

MARTIN DEVOS - Real Estate

DUNNVILLE, ONT. Phone 671, Res. 552

Salesmen: THIJS REITSMA, Cayuga, Phone 619 R 5.
JOHN McCOMBS, Dunnville, 27 R 28.

Weet U....

dat de heerlijke

Hollandse Zure Haring en Rolmops

merk "Seagull" nog slechts enkele weken in dit seizoen voorradig zijn? Ook onze

Zoute Maatjesharing

in potten zal binnenkort tot September uitverkocht zijn.

C. PARLEVLIET
Niagara Falls, Ontario

? MOVING ?

DICK VOSKAMP

Ook voor kisten van emigranten
1710 Jane Street — Toronto
Phone CH 4-3047

Dames... Attentie...

Abonneert U op:

Modeblad Marion voor $ 1.30 p. jr. Maandblad voor Handwerken voor $ 2.10 per jaar. Knutselblad Na Vijven voor $ 1.40 per jaar. ....

Zend even het abonnementsgeld met Uw adres en U bent abonnee. (Cheques 15 ¢ extra).

ESKA — POSTBOX 214 — STATION D - HAMILTON, Ont.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

....